

தவக்காலத்தின் நான்காம் ஞாயிறு,
மார்ச் 27, 2022 (மகிழ்ச்சியின் ஞாயிறு)

படைப்பை
மையமாகக்
கொண்ட
ஆன்மீகத்திற்கு
இடையே இருக்கும்
மனந்திரும்புதலும்
முறையான
கோபமும்

'Laetare Sunday' என்பது ஒரு லத்தீன் சொல். திது 'மகிழ்ச்சியின் ஞாயிறு என்பதை குறிக்கின்றது. தவக்காலத்தின் மத்தியிலும், உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவராகிய இயேசுவில் வேரூன்றியிருக்கும் நம்முடைய விசுவாசம் மற்றும் நம்பிக்கையின் காரணமாக மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையும் இருக்க முடியும் என்பதைத் திருச்சபை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது என்பதே அதன் பொருள்.

புனித இரண்டாம் ஜான்பால் 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 16 ஆம் தேதி ஜெர்மன் நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்றிய உரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் : "ஒவ்வொரு மானிட உயிரினத்தின் மேலும் படைப்பாளியாகிய இறைவன் தமது மாண்பையும், அழகையும் சுமத்தி, அளவுகடந்த மரியாதையைக் கூட்டிச் சேர்த்திருக்கிறார். மனித இனத்தின் மரியாதையையும், மாண்பையும் காப்பாற்ற முனையும் மக்களுக்கு, கிறிஸ்தவப் போதனைகள் பெரும் உதவியாக உள்ளன." ஏதோ, அதிர்ஷ்டவசத்தால், இயற்கைத் தேர்வு மூலம் மனித இனம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது எனும் விஞ்ஞானக் கூற்றை தவிடு பொடியாக்கும் வகையில் கிறிஸ்தவப் போதனைகள் அமைந்துள்ளன. படைப்பாளியாகிய கடவுள், மனித இனத்தைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்கிறார்: "தாய் வயிற்றில் உன்னை நான் உருவாக்கும் முன்பே அறிந்திருந்தேன்" (எரே 1:5) நாம் இறைவனின் இதயத்தில் கருவுற்றோம். ஆகவேதான் நாம் ஒவ்வொருவரும் இறைவனின் வெளிப்பாடுகளே! நாம் ஒவ்வொருவரும் இறைவனின் திருச்சித்தமே! இறைவனின் அன்பே! இறைவனின் அத்தியாவசியமே!

லாடாதோ சி #65

நமக்கு நம் வாழ்வில் பல பக்கங்கள், கோணங்கள் உள்ளன என்பதை பற்றி ஒரு சில மணித்துளிகள் சிந்திக்க வேண்டும். நாம் எவ்வாறு இருக்கின்றோம் என்பதற்கு ஒரு சில அனுபவங்கள் இருக்கின்றது. அது என்னவென்றால் நம் வாழ்வின் பல தருணங்களில் நாம் ஒரே நேரத்தில் அன்பாகவும் வெறுப்பாகவும் இருக்கலாம், தாராளமனதோடு தன்னலம் இருக்கலாம். மனதோடும் பழிவாங்கும் உணர்வோடும் இருக்கலாம். தன் நேர்மை உணர்வோடும் பிறரை புரிந்து கொள்ளும் மனதோடும் இருக்கலாம். மேலே கண்ட தேர்வுகளில் எவை பெரும்பாலான நேரங்களில் நம்மில் வெற்றி பெறுகின்றன? நாம் படைப்பை மையப்படுத்திய நோக்கத்தோடு ஒருங்கிணைந்து வாழ்வு வாழ விண்ணகத் தந்தையை நோக்கி வரம் வேண்டுவோம்.

நற்செய்தி – லூக்கா 15:1-3,11-32 ஊதாரி மகன்

வரிதண்டுவோர், பாவிிகள் யாவரும் இயேசு சொல்வதைக் கேட்க அவரிடம் நெருங்கிவந்தனர். பரிசேயரும், மறைநூல் அறிஞரும், “இவர் பாவிிகளை வரவேற்று அவர்களோடு உணவருந்துகிறாரே” என்று முணுமுணுத்தனர். அப்போது அவர் அவர்களுக்கு இந்த உவமையைச் சொன்னார்:

மேலும் இயேசு கூறியது: “ஒருவருக்கு இரண்டு புதல்வர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுள் இளையவர் தந்தையை நோக்கி, “அப்பா, சொத்தில் எனக்கு உரிய பங்கைத் தாரும்” என்றார். அவர் சொத்தை அவர்களுக்குப் பகிர்ந்து அளித்தார். சில நாட்களுக்குள் இளைய மகன் எல்லாவற்றையும் திரட்டிக்கொண்டு, தொலை நாட்டிற்கு நெடும் பயணம் மேற்கொண்டார்;

அங்குத் தாறுமாறாக வாழ்ந்து தம் சொத்தையும் பாழாக்கினார். அனைத்தையும் அவர் செலவழித்தார். பின்பு அந்த நாடு முழுவதும் கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது அவர் வறுமையில் வாடினார்; எனவே, அந்நாட்டுக் குடிமக்களுள் ஒருவரிடம் அண்டிப் பிழைக்கச் சென்றார். அவர் அவரைப் பன்றி மேய்க்கத் தம் வயல்களுக்கு அனுப்பினார். அவர் பன்றிகள் தின்னும் நெற்றுகளால் தம் வயிற்றை நிரப்ப விரும்பினார். ஆனால், அதைக்கூட அவருக்குக் கொடுப்பார் இல்லை. அவர் அறிவு தெளிந்தவராய், 'என் தந்தையின் கூலியாள்களுக்குத் தேவைக்கு மிகுதியான உணவு இருக்க, நான் இங்குப் பசியால் சாகிறேனே! நான் புறப்பட்டு என் தந்தையிடம் போய், 'அப்பா, கடவுளுக்கும் உமக்கும் எதிராக நான் பாவம் செய்தேன்; இனிமேல் நான் உம்முடைய மகன் எனப்படத் தகுதியற்றவன்; உம்முடைய கூலியாள்களுள் ஒருவனாக என்னை வைத்துக் கொள்ளும் என்பேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டார்.

உடனே அவர் புறப்பட்டுத் தம் தந்தையிடம் வந்தார். தொலையில் வந்துகொண்டிருந்தபோதே அவர் தந்தை அவரைக் கண்டு, பரிவு கொண்டு, ஓடிப்போய் அவரைக் கட்டித் தழுவி முத்தமிட்டார். மகனோ அவரிடம், 'அப்பா, கடவுளுக்கும் உமக்கும் எதிராக நான் பாவம் செய்தேன்; இனிமேல் நான் உம்முடைய மகன் எனப்படத் தகுதியற்றவன்' என்றார். தந்தை தம் பணியாளரை நோக்கி, 'முதல்தரமான ஆடையைக் கொண்டுவந்து இவனுக்கு உடுத்துங்கள்; இவனுடைய கைக்கு மோதிரமும், காலுக்கு மிதியடியும் அணிவியுங்கள்; கொழுத்த கன்றைக் கொண்டு வந்து அடியுங்கள்; நாம் மகிழ்ந்து விருந்து கொண்டாடுவோம். ஏனெனில், என் மகன் இவன் இறந்துபோயிருந்தான்; மீண்டும் உயிர்

பெற்று வந்துள்ளான். காணாமற்போயிருந்தான்; மீண்டும் கிடைத்துள்ளான்' என்றார். அவர்கள் மகிழ்ந்து விருந்து கொண்டாடத் தொடங்கினார்கள்.

“அப்போது மூத்த மகன் வயலில் இருந்தார். அவர் திரும்பி வீட்டை நெருங்கி வந்துகொண்டிருந்தபோது, ஆடல் பாடல்களைக் கேட்டு, ஊழியர்களுள் ஒருவரை வரவழைத்து, ‘இதெல்லாம் என்ன?’ என்று வினவினார். அதற்கு ஊழியர் அவரிடம், ‘உம் தம்பி வந்திருக்கிறார். அவர் தம்மிடம் நலமாகத் திரும்பி வந்திருப்பதால் உம் தந்தை கொழுத்த கன்றை அடித்திருக்கிறார்’ என்றார். அவர் சினமுற்று உள்ளே போக விருப்பம் இல்லாதிருந்தார். உடனே அவருடைய தந்தை வெளியே வந்து, அவரை உள்ளே வருமாறு கெஞ்சிக் கேட்டார். அதற்கு அவர் தந்தையிடம், ‘பாரும், இத்தனை ஆண்டுகளாக நான் அடிமைபோன்று உமக்கு வேலை செய்துவருகிறேன். உம் கட்டளைகளை ஒருபோதும் மீறியதில்லை. ஆயினும், என் நண்பரோடு நான் மகிழ்ந்துகொண்டாட ஓர் ஆட்டுக்குட்டியைக்கூட என்றுமே நீர் தந்ததில்லை. ஆனால், விலைமகளிரோடு சேர்ந்து உம் சொத்துகளையெல்லாம் அழித்துவிட்ட இந்த உம் மகன் திரும்பி வந்தவுடனே, இவனுக்காகக் கொழுத்த கன்றை அடித்திருக்கிறீர்!’ என்றார். அதற்குத் தந்தை, ‘மகனே, நீ எப்போதும் என்னுடன் இருக்கிறாய்; என்னுடையதெல்லாம் உன்னுடையதே. இப்போது நாம் மகிழ்ந்துகொண்டாடி இன்புற வேண்டும். ஏனெனில், உன் தம்பி இவன் இறந்து போயிருந்தான்; மீண்டும் உயிர் பெற்றுள்ளான். காணாமற்போயிருந்தான்; மீண்டும் கிடைத்துள்ளான்’ என்றார்.”

சிந்தனைக்கு

இன்றைய நற்செய்தியில் மூன்று கதைகளும் மூன்று முக்கியக் கதாப்பாத்திரங்கள் உள்ளனர். அப்பா, மூத்த மகன் மற்றும் இளைய மகன். இளைய மகன் தன் தவற்றை உணர்ந்து மனந்திரும்பினான் என்று நற்செய்தி கூறுகிறது. தன் மகனாகக் கருதப்படுவதற்குத் தனக்குத் தகுதியில்லை என்று தன் தந்தையிடம் சொல்லவும் முடிவு செய்தார், இளைய மகன். அவரது மனந்திரும்புதலில், அவர் தனது தந்தையை மீண்டும் தன்னை அரவணைப்பதற்காக தனது முந்தைய நிலையை (சுயநலம், பெருமை) போன்றவற்றைக் கைவிட்டார். இரண்டாவது கதை மூத்த மகனைப் பற்றியது. பல வேத அறிஞர்கள் இயேசுவின் உவமையைச் சுட்டிக் காட்டும்போது இரண்டாவது மகன் மீது அதிக கவனம் செலுத்தினர். இளைய மகன் ஊதாரிக் குமாரன் அல்ல என்றும் கூறினர். மூத்த மகனுக்கு தன் இளைய சகோதரன் திரும்பி வந்துவிட்டதால் வருத்தமும் கோபமும் ஏற்பட்டது. அவர் தனது சகோதரனுக்கு வெளியில் ஏற்பட்ட பிரச்சனைகளைக் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. தன் சகோதரனை அவர் 'ஆழமாக' புரிந்துகொள்ளவில்லை. சகோதரர் இருவரிடமும் புரிந்துணர்வு இல்லாமல் போயிற்று. அண்ணன் தனக்குக் கிடைக்காத ஒன்று தன் தம்பிக்குக் கிடைத்துவிட்டதே என்ற ஆதங்கம் மட்டும் மேலோங்கி இருந்தது. மூத்த மகன் மிகவும் நல்லவர். தன் தந்தையுடன் கூடவே இருந்தார். தன் தம்பியைப் போல் இல்லாமல் அனைத்து வேலைகளையும் அவரே செய்தார். இருப்பினும், தன் நண்பர்களுடன் ஒன்றாக விருந்துண்ண அவருக்கு ஓர் ஆடுகூட கிடைக்கவில்லை. அண்ணனின் பார்வையில் தம்பி 'பயனற்றவர்'. அவரைப் பொறுத்தவரை தம்பி என்ற ஒருவர் 'இறந்து விட்டார்'.

இந்தக் கதையில், தந்தைக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், அவரே எல்லாவற்றையும் 'படைத்தவர்'. தந்தையைப் பொருத்தமட்டில், அனைவரும் சமமே. அனைவரும் வளர்வதற்குத் தகுதியானவர்களே. இரண்டாவது மூன்றாவது வாய்ப்புகள் குறித்து இங்குப் பேசப்படவில்லை. அனைவருக்கும் எப்பொழுதும் வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒரு தந்தையின் நிலைபாடு என்றும் தயாராய் இருக்கும். இளைய மகன் வருவதைக் கண்ட தகப்பனே அவரை நோக்கி ஓடினார். மகனை முதலில் முத்தமிட்டு அணைத்தவர் தந்தை. தன் மகனுக்கு அங்கியும், விரலில் மோதிரமும், காலில் செருப்பும் போட்டவரும் தந்தை. ஒரு பெரிய விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்து, அனைவரையும் அழைத்தவரும் அப்பாதான். அதோடு அல்லாமல், கோபமாய் வெளியிலேயே அமர்ந்திருந்த மூத்த மகனிடம் முதலில் பேசியவரும் அப்பாதான். கோபமாய் இருந்த மூத்த மகனை மகிழ்ச்சிப்படுத்த முற்பட்டவரும் தந்தைதான். ஒரு தந்தையின் அணுகுமுறை ஆன்மிகத்தை ஒட்டியே அமைந்துள்ளது.

தவக்கால முயற்சி

படைப்பை மையமாகக் கொண்ட ஆன்மிகத்தை நாம் வளர்க்கிறோமா? நம்முடைய வாழ்க்கையில் நம்முடைய கதாப்பாத்திரம் என்ன? தந்தையா, மூத்த மகனா அல்லது இளைய மகனா? மூத்த மகனைப் போன்று நன்மையான காரியங்களை காணாமல் இருக்கக் கூடாது. அம்மாதிரியான வாழ்க்கையில் செழிப்பு இருக்காது. எந்த மாற்றத்தையும் ஏற்று கொள்ளாதவர்கள் 'இறந்தவர்களாகவே' இருப்பர். ஒரு தந்தையின் பணி பிறரை வாழ வைப்பது. மாற்றமும் வளர்ச்சியும் தந்தையால் எப்போதும்

சாத்தியமான ஒன்று. 'தொலைந்த' மகன் மீண்டும் கண்டெடுக்கப்பட்டார். அப்பா தன் இரண்டு மகன்களும் நலமாக இருக்க வேண்டும் என்றே விரும்புகிறார். இளைய மகன் மனந்திரும்பியதே ஒரு வெற்றிதான்.

நம்முடைய வாழ்க்கை எத்தகையதாக அமைந்துள்ளது? படைப்பனைத்தையும் கொண்ட ஆன்மிகமா? அதில் மகிழ்ச்சியும் வாழ்வும் அடங்கியுள்ளதா? என்று பார்க்க வேண்டும். அல்லது மூத்த மகனைப் போன்று 'இறந்து போன' ஒரு வாழ்க்கையா? சிந்திப்போம்.

ஒரு கேள்வி: கடவுள் அனைவரையும்விட இரக்கம் உள்ளவரா?

“ஆகவே, நான் உமக்குச் சொல்கிறேன்; இவர் செய்த பல பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன. ஏனெனில், இவர் மிகுதியாக அன்பு கூர்ந்தார். குறைவாக மன்னிப்புப் பெறுவோர் குறைவாக அன்பு செலுத்துவோர் ஆவர்” என்றார். லூக்கா 7:47

என் நிலைபாடு

- நாம் அனைவரிடமும், குறிப்பாக நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களிடம் “இரக்கம்” என்ற நிலைப்பாட்டை வளர்ப்பதில் உறுதியாய் இருப்போம். குறிப்பாக ஏழைகள், புலம்பெயர்ந்தோர், முதியவர்கள், வீடற்றவர்கள், அனாதைகள் போன்றவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுவோம். இத்தவக்காலத்தில் அனைவரிடம் இரக்கம் காட்டுவோம். உதவி தேவைப்படுவோருக்கும் நம்மால் இயன்றதை செய்வோம்:
  - அத்தியாவசியப் பொருட்களை விநியோகிப்பதன் மூலம் நமது பகுதியில்

- வாழ்பவர்களுக்கு உதவ முயற்சிக்கலாம்.
- அன்புக்குரியவர்களை இழந்து தவிப்பவர்கள், மனச்சோர்வடைந்தவர்கள், தொற்றுநோயால் நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்பவர்களுடன் கலந்துரையாடலாம். அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கலாம்.
- அக்கம் பக்கத்தில் கஷ்டப்படுபவர்களைப் பார்த்தும் பார்க்காததுபோல் இருக்கக் கூடாது.
- அதிச, POHD, SSVP (முடிந்தால்) தங்களால் முடிந்த உதவிகளைத் தேவைப்படுவோருக்குச் செய்யலாம்.
- கோவிட் தொற்றினால் இறந்தவர்களுக்காகச் செபிக்கலாம்.
- நாம் அன்பு செய்தவர்களையோ அல்லது நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களையோ நாம் நம்ப மறுத்ததுண்டா? அவர்களிடம் ஏற்பட்ட நல்ல மாற்றங்களை நம்பாமல் இருந்ததுண்டா?